Sygn. akt OS 10/21

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.
w składzie:

Przewodniczący:	Anna Jakubowska-Rybczyńska
	Jerzy Piskorski – sprawozdawca
	Beata Franus-Wyrwich
Protokolant:	Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy z (…)od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w sprawie sygn. akt RD (…)z dnia (…) r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (…), któremu skarżąca zarzuciła niewyłączenie się z reprezentowania strony w sporze sądowym, której stroną przeciwną była skarżąca,
postanawia:
na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 17 § 1 p. 1) k.p.k. i art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.2020.75. tj. 2020.01.16)
utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie.

Przewodniczący: Członkowie:

……	……	……
Anna Jakubowska-Rybczyńska	Jerzy Piskorski	Beata Franus-Wyrwich

Uzasadnienie

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie (…)od Postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt. RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (…)wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Skarżąca zarzuciła, że zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie jest niezgodne z przedmiotem skargi, błędne ustalenie stanu faktycznego oraz wydanie zaskarżonego Postanowienia jedynie w oparciu o jednostronne i subiektywne wyjaśnienia (…). Nadto zażądała kopii pisma zawierającego odpowiedź radcy prawnego na jej skargę oraz zastrzegła uzupełnienie uzasadnienia odwołania po otrzymaniu kopii wskazanego pisma. Skarżąca złożyła rzeczone uzupełnienie odwołania na posiedzeniu Sądu w dniu (…)r.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, ustalił co następuje:

Pani (…)złożyła (…)r. skargę na radcę prawnego (…)zarzucając mu niewyłączenie się ze sprawy cywilnej, w której wskazany radca prawny reprezentuje (…)w (…), a której drugą stroną jest Skarżąca, mimo pozostawania w konflikcie ze Skarżącą od (…)r. Jako datę powstania konfliktu Skarżąca wskazuje datę, kiedy radca prawny skierował do Niej pismo z żądaniem przeproszenia go w pismach skierowanych do Rady Nadzorczej i do Walnego Zgromadzenia (…). Podnosi przy tym, że tym samym r.pr wykorzystał do celów prywatnych jej dane adresowe podane przez nią w piśmie adresowanym do Rady Nadzorczej (…). Zarzuca nadto, że uniemożliwił jej wejście na posiedzenie Rady Nadzorczej „blokując wejście swoją osobą, trzymając klamkę i odpychając nas od drzwi oraz używając przy tym napastliwego głosu.” oraz domagał się przyjęcia koperty zawierającej wezwanie do przeproszenia go. Zarzuca również, że nie zaprzestał wykonywania czynności zawodowych jako pełnomocnik (…).

W piśmie z (…)r. zawierającym odpowiedź na skargę radca prawny podnosi, że skarżąca nie jest i nie była jego klientem, że wielokrotnie publicznie wygaszała opinie na temat zarówno jego osoby jak i rzetelności w zakresie czynności zawodowych np. podważających kompetencje zawodowe i zawierających stwierdzenia oczywiście niezgodne z

prawdą, „noszące znamiona naruszających moje dobra osobiste". Podnosi, że żądał złożenia stosownego oświadczenia przez skarżącą, co nie nastąpiło, zaś działania celem ochrony jego praw na podstawie i w zakresie przewidzianym prawem nie mogą być uznane za naruszające zasady Kodeksu Etyki. Wskazuje, że wypełnianie przez Niego obowiązków spotkało się z agresją skarżącej „łącznie z użyciem w stosunku do mnie słów obelżywych i uwłaczających oraz gróźb". Nadto wskazuje, że nie zachodzą przesłanki wyłączenia się z reprezentowania (…) w sporze ze skarżącą. Podnosi, że dane adresowe skarżącej uzyskał po zapoznaniu się z pismem w ramach obowiązków zawodowych, zaś przetwarzanie danych skarżącej było uzasadnione ochroną jego prawnego interesu.

(…)Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie Paulina Bartoszcze Savci wydała Postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w tej sprawie. Powodem odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego było uznanie, że działania radcy prawnego nie naruszyły zasad Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Pismem z (…)r. Skarżąca wniosła odwołanie od Postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, zarzucając niezgodność postanowienia z przedmiotem skargi oraz błędne ustalenia faktyczne. Ponadto wniosła o doręczenie jej odpowiedzi na skargę.

W piśmie z (…)r. skarżąca wniosła o przeprowadzenie rozprawy z jej udziałem.

Na posiedzeniu Sądu Dyscyplinarnego w dniu (…)r. Skarżąca złożyła pismo z (…) r. zawierające uzupełnienie odwołania, w którym wniosła o zmianę zaskarżonego Postanowienia lub uchylenie tegoż Postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła nie określenie czynu oraz jego prawnej kwalifikacji, błędne ustalenia przedmiotu skargi oraz ponownie – ustalenie stanu faktycznego w oparciu jedynie o wyjaśnienia radcy prawnego (…). Podniosła, z powołaniem na fragment art. 15 Ustawy o radcach prawnych, że radca prawny obowiązany jest wyłączyć się od wykonywania czynności zawodowych, jeżeli sprawa dotyczy osoby, z którą pozostaje w takim stosunku, że może to oddziaływać na wynik sprawy.

Na posiedzeniu Sądu Skarżąca wyraźnie podkreśliła, że Skarga dotyczy jednego zarzutu, którym jest niewyłączenie się przez radcę prawnego od czynności zawodowych wykonywanych jako pełnomocnik (…) w sprawie, w której Skarżąca jako członek jest w sporze ze spółdzielnią.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Po analizie zgromadzonych w sprawie dokumentów, w szczególności treści pisma z (…)r. zawierającego uzupełnienie odwołania i treści ustnego uzupełnienia stanowiska przedstawionego przez panią (…)na posiedzeniu Sądu w dniu (…) r., w szczególności w zakresie sprecyzowania przedmiotu skargi, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, że odwołanie złożone przez Panią (…)nie zasługuje na uwzględnienie. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie radca prawny (…)dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął i podzielił ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego poczynione w toku przeprowadzonego postępowania w odniesieniu do zarzucanego radcy prawnemu niewyłączeniu się z postępowania sądowego, w którym reprezentował (…) będącą w sporze ze Skarżącą, tj. w zakresie ustalenia, że nie zachodziły przesłanki uzasadniające wyłączenie się radcy prawnego i zaniechanie reprezentowania jego klienta w sporze z osobą, z którą sam radca prawny pozostaje w konflikcie. Stwierdzenie braku przesłanek uzasadniających wyłączenie się radcy prawnego musiało skutkować wydaniem przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie. Również Sąd Dyscyplinarny w składzie rozpatrującym przedmiotową sprawę nie dopatrzył się w zachowaniu radcy prawnego będącym przedmiotem skargi w tej sprawie naruszenia zasad etyki, co obliguje Sąd do utrzymania w mocy zaskarżonego Postanowienia. Cytowany w piśmie Skarżącej z (…) r. we fragmencie art. 15 Ustawy o radcach prawnych w całości brzmi następująco: „*Radca prawny obowiązany jest wyłączyć się od wykonania czynności zawodowych we własnej sprawie lub jeżeli przeciwnikiem jednostki organizacyjnej udzielającej mu pełnomocnictwa jest inna zatrudniająca go jednostka organizacyjna albo jeżeli sprawa dotyczy osoby, z którą pozostaje on w takim stosunku, że może to oddziaływać na wynik sprawy.”*, zaś ratio legis tego przepisu sprowadza się do ochrony klienta radcy prawnego przed działaniami tegoż radcy prawnego podejmowanymi w interesie własnym, w interesie innego klienta lub w interesie innej osoby. Przepis ten nie znajduje zastosowania do sytuacji opisywanej przez Skarżącą. Kodeks Etyki Radcy Prawnego w rozdziale 2 *Zajęcia niedopuszczalne oraz konflikt interesów*, w art. od 25 do 30, reguluje kwestie obowiązku odmowy udziału w czynnościach, odmowy udzielenia pomocy prawnej i wyłączenia się w razie ujawnienia się w czasie prowadzenia sprawy okoliczności uzasadniających wyłączenie się. W tej sprawie nie zostały wskazane żadne okoliczności uzasadniające wyłączenie się radcy prawnego od prowadzenia sprawy w imieniu

reprezentowanej (…), dlatego skarga jako nieuzasadniona nie mogła zostać uwzględniona.

Mając powyższe na uwadze Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji Postanowienia.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U.2020.75. tj. 2020.01.16) Postanowienie jest ostateczne i nie służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący:	Członkowie:	
……	……	……
Anna Jakubowska-Rybczyńska	Jerzy Piskorski	Beata Franus-Wyrwich